

het visserijblad

Vrijdag 10 oktober 1975 — Nr. 41

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELS-KAAI 30 OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

O.186 «SHANNON» IN BEDRIJF GENOMEN TE OOSTENDE

Zaterdag was het feest op de Hendrik Baelskaai, het hart van onze zeevisserij, waar in tegenwoordigheid van vele voorafstaanden uit de maritieme middens en andere overheidsdiensten werd overgegaan tot de doop van de kloke stalen treiler O.186 «Shannon», gebouwd voor rekening van de Oostendse rederij «Shamrock» en die onderneming staat dan voor Frans Van der Veen, alom gekend in de visserijmiddens als een knap reder, een bekwaam vakman en tevens een visser die niets onverlet laat om zich in te wijden in de evolutie die de zeevisserijsector de jongste jaren heeft meegemaakt. En dat is dan al heel wat.. De plechtigheid had tevens een toch wel bijzonder karakter, want niemand minder dan Mevrouw Lavens, echtgenote van de Minister van Landbouw, had het meterschap over de «Shannon» aanvaard, terwijl de h. Van den Moortel, sekretaris-generaal bij hetzelfde ministeriële departement en tevens voorzitter van de nationale visserijkommissie als peter fungeerde. Een select gezelschap dus wel dat nog werd aangevuld door een grote groep andere voornamen functionarissen, reders en mensen uit de handels- en nijverheidswereld, was er ook tegenwoordig.

Treffend en verrassend was bovendien het optreden van het prachtig koor van Aimée Thonen dat de voorafstaanden verwelkomde met enkele passende vissersliedjes en bij een doop iets nieuws mag genoemd worden.

Na de feestelijkheden trok de «Shannon» voor een korte trip in zee en... iedereen hield zich kranig ondanks een lekkere bries.

Tijdens het jongste weekeinde werd, in tegenwoordigheid van minister Lavens, wiens echtgenote het meterschap had aanvaard, de nieuwe treiler O.186 «Shannon» gedoopt. Op de foto : de heer Vandenberghe overhandigt het gelegenheidsgeschenk aan Mevrouw Lavens.

Nadat E.H. Corneillie, onze visserijbezoekenier, Gods zegen over de «Shannon» had ingeroepen, greep in een van de zalen van de rederskoöperatieve S.C.A.P. een bijzonder geslaagde ontvangst plaats en werd tevens plaats gemaakt voor enkele toespraken, de eerste van de heer Vandercruysen die namens de Westvlaamse Scheepswerven te Oostkamp, die de scheepsrump bouwde, sprak en hulde bracht aan reder Frans Van der Veen, zeggende :

« Als wij samen een schip in de vaart brengen, dan kunnen wij het uitrusten, zodat het voldoet aan de laatste normen van een vooruitstrevend visserijbeleid, maar wat wij niet kunnen, is de rentabiliteit bepalen. Dat hangt uitsluitend af van de bekwaamheid, de werklust en de ervaring van de bemanning. In de traditionele visserij ging de aandacht vooral uit naar de kleinere schepen, die in korte tijd de visgronden aandeden om zo vlug mogelijk de thuishaven te bereiken. Nu, helaas, door de uitbreiding van de territoriale wateren en de opgelegde quota's, zullen we in de toekomst onze visgronden verder moeten zoeken, zoals om.. in de Ierse Zee. Wij denken wel dat Frans Van der Veen ver vooruit gezien heeft, omdat hij zijn schip heeft uitgerust met een zware motor, degelijke bunkerruimte en last but not least, het schip uit te rusten voor alle vismethoden, zoals de bokkenvisserij en de pelagische visserij. Zitten we nu eer-

der in een zwakke economische toestand, wat zich in elke bedrijfstak laat gevoelen, toch mogen wij in de visserij nog hoopvol zijn als we de ondernemingsgeest en de vooruitziendheid zien van reders als Frans Van der Veen», besloot de h. Vandercruysen zijn uiteenzetting.

PRANGENDE PROBLEMATIEK

Vervolgens nam de h. Vandenberghe, directeur van de rederskoöperatie S.C.A.P. en Hulp in Nood het woord, waarbij hij zich vooral tot de hogere overheid richtte in een oproep tot meer steun aan de zeevisserijsector, die momenteel bijzonder harde tijden doormaakt. Tot minister Lavens en zijn medewerkers zegde hij o.m. :

« U hebt reeds enkele zeer positieve punten verwezenlijkt, want de «Shannon» is het eerste vaartuig dat gebouwd werd met de steun van F.E.O.G.A. terwijl ook de drie volgende eenheden dezelfde financiële tegemoetkoming zullen krijgen.

Een tweede belangrijke realisatie in het kader van de E.E.G. is Uw hardnekkige tussenkomst van enkele weken terug voor de merklijke verhoging van de minimumprijzen der vis welke straks in

(Vervolg bladzijde 3)

VELE PERSONALITEITEN

Onder de talrijke personaliteiten die aanwezig waren, bemerkten wij benevens Minister Lavens en zijn dame, sekretaris-generaal Van den Moortel en zijn dame; Volksvertegenwoordigers Dries Claeys en Laridon; H. Dumarey, schepen van de vissershaven; H. Vandewalle, attaché bij het Ministerie van Landbouw; M. Vandenberghe, attaché bij het Ministerie van Verkeerswezen. Verder noteren we nog de HH Stuyck, directeur-generaal bij het Ministerie van Landbouw; Hoofdwaterschout der Kust O. Vermeulen; Havenkapitein F. Ghys; Michiels en Martens van de Zeevisserijdienst; Hovart, directeur van het Rijksstation voor de Zeevisserij; Van Roose, alg. sekretaris Bedrijfsraad; Bontinck, van het Ministerie van Financiën; De Paepe, hoofdinspecteur-directeur Zeevaartinспекtie; Van Craeynest, directeur-generaal bij het Zee- wezen; Dumon van het N.M. K.N., de hh. Menu & Pintelon en Deroose van de Rederscentrale; Schatz, directeur Brevo-fabrieken Amsterdam, Van Capellen Jr., directeur Bolnesfabrieken Nederland; E.H. Corneille, aalmoezenier van de Zeevisserij en talrijke prominenten uit de handels- en nijverheidswereld. Waren verontschuldigd: provinciegouverneur Ridder P. van Oustryve d'Ydewalle; P. Vandenstein, directeur bij het Bestuur van Zeewezen en van de Binnenvaart; Marcel Poppe, directeur-generaal van het Ministerie van Verkeerswezen in het buitenland, en de h. J. Van Lierde.

het kader van de E.E.G. van toepassing zullen worden.

Uw derde belangrijke tussenkomst is de kwestie van de kwota-regeling waarin België, vergeleken met andere landen, het minst slecht heeft vanaf gebracht», aldus de h. P. Vandenberghe.

DE BRANDSTOF- KWESTIE

In verdere bewoordingen had hij het over de voortdurend stijgende algemene onkosten, waarvan de uitgaven voor brandstof minstens 25 % van de opbrengst opeisen. In juli 1973 bedroeg de officiële verkoopprijs nog 1,92 fr. Thans moet de reder 4,83 fr. neertellen per liter gasoil, m.a.w. een verhoging van nagenoeg het driedubbele. Weliswaar hebben wij dank zij uw tussenkomst, aldus P. Vandenberghe, een ristourne van 0,50 fr. per liter verkregen maar sedert dit in voege kwam, is de gasoil gestegen van 3,66 fr. in februari 1975 tot 4,83 fr. in september, hetgeen onmiddellijk de staatssteun te niet doet. Volgens een beslissing in 1975 genomen door de E.E.G., is het elke lidstaat toegestaan op het verschil tussen de prijs van september 1973, die toen 2,25 fr. bedroeg en van het huidig ogenblik, met name 4,83 fr., een subsidie toe te staan, welke neerkomt op 50 % van 2,58 fr., hetzij 1,29 fr. per liter. Wij krijgen thans slechts 0,50 fr., zei spreker.

In de marge van de visserijproblematiek drong de h. Vandenberghe dan ook sterk aan, opdat al deze vraagstukken dringend zouden behandeld worden in de Nationale Visserijcommissie. Tevens zou moeten nagegaan worden waar eventueel de nodige fondsen kunnen gevonden worden (V.O.Z.O.R.) en hoe de terugbetaling van kredieten kan verlengd, zo besloot P. Vandenberghe zijn uiteenzetting.

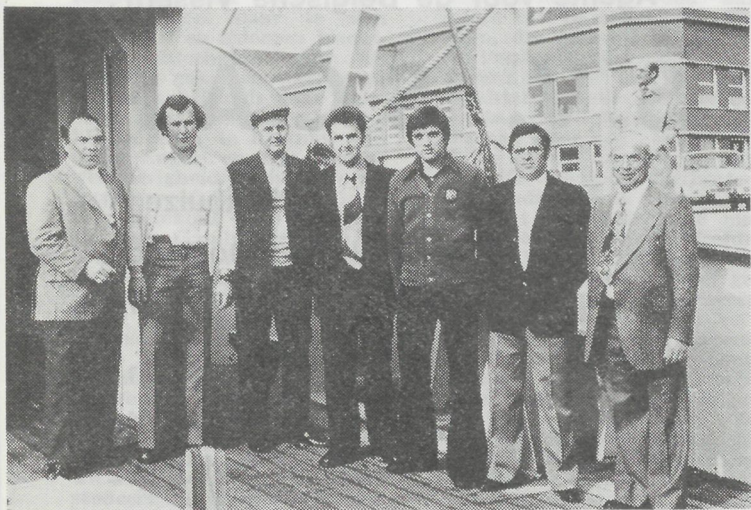
GESCHENKEN

De heer Vandenberghe besloot zijn rede namens de rederij, SCAP en de werf als volgt:

«Door het feit alleen Mevrouw, dat U het meterschap van dit prachtschip hebt willen aanvaarden, hebt U ons allen een hart onder de riem gestoken, verdient U dubbel en dik onze waardering en onze diepe erkentelijkheid.

En omdat dit alles voor U een blijvende persoonlijke herinnering zou zijn, hebben we gemeend, afwijkend van het traditioneel geschenk, U ter dezer gelegenheid een ander geschenk te moeten aanbieden, welke U moet toelaten het met fierheid thuis en overal waar Uw tegenwoordigheid geroepen is, het te dragen en met nog

(Vervolg bladzijde 5)

De zeskoppige bemanning met uiterst rechts reder Frans Van der Veen. Veel geluk mannen!

Mevrouw Lavens en de heer Vanden Moortel tijdens hun aankomst aan boord van de «Shannon».

MINISTER LAVENS : „SAMENWERKEN EN MARKTORGANISATIE”

De derde spreker was tenslotte minister Lavens zelf, die zei dat hij begrip had voor de huidige visserijproblemen en zich bewust was van de moeilijke periode die deze sektor doormaakt. Hij beloofde dan ook de vraagstukken dringend te onderzoeken en door te spelen aan de Nationale Visserijcommissie, die zeer binnenkort bijeengeroepen zal worden.

Minister Lavens zei o.m.:

«Ik ben me wel bewust van het feit dat de enorme stijging van de brandstofprijzen zich heeft ingewerkt op de kostprijs van het produkt, maar ook de andere uitgaven veel duurder zijn geworden. De visserij zit in een moeilijke situatie. Juist daarom is het dubbel dankbaar en verheugend te moeten vaststellen dat een man als Frans Van der Veen het nog aandurfte vele miljoenen te spenderen in deze bedrijfstak. Hij stelt een voorbeeld voor anderen. Er is inderdaad nog toekomst voor de visserij, maar dan moet er samenhang door het georganiseerd bedrijf gewerkt worden, terwijl er ook meer aandacht moet besteed worden aan de marktorganisatie. Onze handel zou veel meer moeten afgestemd worden op de eigen aanvoer, terwijl er nu nog steeds enorme hoeveelheden vis worden ingevoerd. Onze aandacht zou zelfs naar het buitenland moeten gaan waar nog vele afzetgebieden open liggen. Het belgische visserijproduct heeft een goede reputatie; het zou derhalve verkeerd zijn daarvan geen gebruik te maken en zodoende onze positie te verstevigen. Vandaag moeten wij niet alleen werken aan het overwinnen van

de huidige problematiek maar tevens de basis leggen voor een betere toekomst door o.m. een nauwere samenwerking met de overheid na te streven», aldus minister Lavens die zijn toespraak besloot met de belofte de Nationale Visserijcommissie dringend samen te roepen en te streven naar een auwer samenwerking met alle visserij-organismen, die aan de kust gevestigd zijn.

Dries Claeys (links) één en al aandacht tijdens de toespraak van minister Lavens.

(Vervolg van bladzijde 3)

meer fierheid te kunnen zeggen, dat U de meter zijt van het modernste, technisch best uitgeruste schip van de vloot en dat U, zich voor die vloot meer zult inzetten, dan al de mannen die het tot taak hebben. En dan zal die Minister, dan zal die PETER, wanneer U zich niet laat doen, wel moeten oppassen dat ze U niet teveel mishagen.

Voor de visserij zal het ons toelaten te weten bij wie we moeten aankloppen en wie U moet aanwakkeren om ons uit die dramatische toestand te redden. Want niemand meer dan de PETER zal Uw vakgenoot zijn in het zedelijk besturen van dat schip, van die visserij, waarvoor U zich totaal ingezet hebt. Wil dus dit kleine geschenk aanvaarden als blijvende blijk van de erkentelijkheid welke de visserij U verschuldigd is en de waardering welke we hebben voor die dame, die in het jaar van de VROUW het aangedurfd heeft, dit schip en onze visserij bij te staan, daar waar het hoort en moet.

Daarop werd Mevrouw Lavens een geschenk aangeboden.

Zich vervolgens richtend tot de peter, zei de heer Vandenberghe :

« En omdat die PETER daartegenover niet wrangig zou staan, hebben we gemeend hem als Peter een ander geschenk te moeten aanbieden welke hem thuis tevens het licht zal moeten brengen dat het bedrijf hem niet geeft, nodig om de zware vraagstukken van die visserij, van die landbouwers op zee die er dag en nacht op rondtollen om de bete broods, te trachten op te lossen. Niemand beter dan zij verdienen het, zonder te spreken van uurloon, arbeidsduur, enz.

Mijnheer de Sekretaris-Generaal, wij zijn tevens overtuigd dat dit kleine geschenk slechts een minime vergelding zal zijn voor wat U voor de visserij reeds gedaan hebt en nu, U nog groter verantwoordelijkheid te dragen zult hebben, nog meer zult doen, aldus de zware taak van Uw minister en de meter samen met Uw knappe

ambtenaars te volbrengen om de visserij uit de miserie te brengen waarin zij thans gedompeld is ».

Dit gezegd zijnde, werd een prachtige scheepslamp aangeboden en had daarop een drink plaats, waar enkele minuten over het wel en wee van die visserij verder werd gepraat.

ENKELE TECHNISCHE GEGEVENS

De O.186 «Shannon» is een stalen treiler, waarvan de romp gebouwd werd op de Westvlaamse Scheepswerven te Oostkamp en waarvan de verdere afbouw gebeurde door de Oostendse rederscoöperatieve SCAP. De hoofdkarakteristieken zijn de volgende : lengte over alles : 34,35 m., breedte 7,60 m., holte 2,10 m. De voortstuwing geschiedt bij middel van een Bolnes-dieselmotor 7 DNL van 1.050 PK bij 600 t.p.m. Een hulpmotor Lister met een vermogen van 50 PK is eveneens ingebouwd. De hoofdmotor drijft een schroef aan van 2.500 doormeter geleverd door de firma Van Voorden uit Zaltbommel, terwijl de firma Brusselle zorgde voor de visliet. De elektronische apparatuur werd geleverd door de firma Stefens Electro. De «Shannon» kan zowel de bokken als de plankenvisserij beoefenen op pelagische en semi-pelagische vissoorten. Tevens is het vaartuig uitgerust met een netrol.

Vermoedelijk zal de «Shannon» eind deze week met Frans Van der Veen als «waarnemer» aan boord, een eerste keer de grote vlakke op-trekken. Plaats van de eerste acties : de Noordzee. Hiervoor werd volgende bemanning aangemonsterd : schipper Anthierens Roger, motorist Bacquaert Gustaaf, stuurman Vandewalle André en matrozen Anthierens Etienne, Van der Veen André (broer van de reder) en Lepeire Rommy.

LOSSE PUNTJES ...

In Groot-Brittannië rijzen nieuwe problemen in de visserij.

Niettegenstaande 80 treilers in 18 maanden tijd uit de vaart gingen, zij mer schepen die aan de kaai moeten blijven liggen... wegens een tekort aan personeel.

Anderzijds zijn vele schepen aan de uitputting van hun quota toe.

X X X

Volgens Noorse onderzoekingen zou ca 60 t.h. van de afval van de koppen van de vis en van fileerafval kunnen worden gerecupereerd en geschikt gemaakt voor menselijk verbruik.

Er zijn nog maar twee problemen, nl. de apparatuur voor de recuperatie en de verkoop van de gerecupereerde vis.

X X X

Het Russische meisje Ivanaka Monyevaya heeft op de «Kalinigrad High School of Marine Engineering» het diploma van stuurman (lees : stuurvrouw) behaald en zij mag op Russische schepen in dienst gaan. Proficiat.

X X X

In de Haagse Courant lezen we dat het Nederlandse tong-experiment in de Golf van Biskaye tot nog toe redelijk is geslaagd.

Drie schepen nemen deel aan het experiment, nl. Sch 28, TX 22 en UK 22. Vangsten van 1700 tot 3.000 kg tong werden in de afgelopen weken gemaakt.

Deze vangsten worden per container naar Scheveningen overgebracht en aldaar verkocht.

X X X

In Groot-Brittannië zijn de kosten van de leningen (lees : de interesten) toegenomen. Een lastpost temeer voor de reeds sterke deficitaire uitbatingen.

X X X

Eveneens in Groot-Brittannië hebben de verschillende redersverenigingen beslist samen te smelten.

De Scottish Fishermen's Federation, de Scottish Trawlers' Federation, de Grimsby Seiners' Association, de Fisheries Organisation Society en de British Trawlers' Federation hebben daartoe onlangs besloten.

Doel van de samensmelting is om maar één stem te kunnen laten horen bij 1) het bepalen van de gemeenschappelijke visserijpolitiek en 2) het uitstippelen van de politiek ten aanzien van de visserijgrenzen.

BIJ DE DOOP VAN DE 0.186 « SHANNON »

Iedereen vond het nogal vreemd hem daar te zien rondlopen en iedereen trachtte te achterhalen waar hij vandaan gekomen was, maar zelf trok hij zich daar helemaal niets van aan en ging hij iedereen te lijf met zijn pittig Engels en zijn enorme weetgierigheid. Samuel Torpe, secretary of fishery in Gambië; petekind van directeur Deroose. Gambië telt 500.000 inwoners, heeft 300 Km. kust met onschatbare rijke visgronden, die worden leeggehaald door de Japanners die er reusachtige diepvriesinstallaties hebben gebouwd, de inboorlingen gebruiken en misbruiken en aan de stamhoofden prachtige kleurtelevisieschenken, waar beeld noch klank uitkomt. Samuel Torpe wil daar iets aan doen en bestudeert onze visserij. Dusdanig — met zijn Gambische president geportretteerd op zijn shirt — voor alles interesse

tonend, liep hij rond aan boord van de nieuwe Vanderveen, die gedoopt werd door P. Vandenberghe. Eigenlijk was het de Zee-machtalmoezener die zegende, bad en wijdde, daarin bijgestaan door een oude witgrijze koster, die met een onderwets blinkend wijwatervat rondzeulde en klaarblijkelijk het onvergetelijkste moment van zijn leven beleefde, toen hij met minister en minister's vrouw maar bleef gefotografeerd en getelevisceerd worden. Mevrouw de minister Lavens, gehuld in een prachtige bontmantel, was meter en mocht de champagne morsen; de peter was een Engelsman. Zo dacht ik het toch omdat die man zo ontzettend goed op een bulldog leek. Toen hij zich vergewaarde even te glimlachen werd hij opeens veel sympathieker en bleek hij geen Engelsman te zijn maar de

RODE KAVIAAR

machtige sekretaris-generaal van Landbouw en Visserij, in wiens handen de visserij leeft of sterft. P. Vandenberghe was alom tegenwoordig : hij heette de minister welkom, de direktEURS-generaal, de controleurs, de inspektEURS, de hoofden van dienst en van de buitendienst, de Stuycks en de Vandewalle's, Van Craeynesten en Depaepe's, maar hij dirigeerde ook het koor, controleerde de zeevaartpolitie, die moest controleren, hield een speech, bood kaviaar aan maar durfde niet mee op zee, omdat die zee hoog stond en een brakende direktEUR eerder een braker dan een direktEUR is. De kaviaar was rood. Ik dacht dat er slechts zwarte kaviaar bestond, maar een charmante gentleman, hij noemde Michielsens of Vermeulen, hij kan zich ook hebben voorgesteld als Ghys of Menu, wist me te vertellen, dat kaviaar niet

uitsluitend van steur afkomstig is maar ook wordt gebruikt uit tonijn en rode poot en dat de echte onbetaalbare kaviaar vloeibaar is zijnde het binnenste van de eitjes, maar de gewone korrelige kaviaar van Amerika of Duitsland, maakt is uit het kuitvies en de eierzakjes. Het was je reinste volkshogeschool, waarop de ernst gebroken werd door het koor, dat reeds een loze vissertje en het de ernstige woorden van ernstvissersgebed had gezongen, maar toen kweelde van snoezige stoeiende poezen, zodat stige mannen wat afdreven en vervolgens werden weggespoeld. 't Was mooi, eenvoudig en deugdzaam voor een minister, die dagelijks veel beslommeringen heeft en zich hier in dat midden van jong en oud thuis voelde.

Bak-vis.